

דף מקורות - פרשת וזאת הברכה – דתי אש

השיעור השבועי של הרב יצחק חי זאגא בבית הרב קוק, אור לז' תשרי תשע"ח א. דברים לג – 'וזאת הברכה.. ויאמר ד' מסיני בא.. מימינו אשדת אש דת למו.. תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב. ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל. רש"י.. אש דת כתרגומו, שנתנה להם מתוך האש. ויהי – הקב"ה. בישרון מלך - תמיד עול מלכותו עליהם. בהתאסף - בכל התאסף ראשי חשבון אסיפתם. רמב"ן.. –ועל דרך האמת יגיד גם כן שהאש שהוא הדת היא מימינו, כי מדת הדין כלולה ברחמים..

ב. לשם שבו ואחלמה הדע"ה א' דרוש א' סימן ב' אות ד.. - 'תכונת החסדים הוא להתחבר ולהתייחד ותכונת הגבורות הוא להתפרד ולהתרחק.. כי הם בחינת מים ואש, ומים דרכן להתדבק.. ואש דרכו להתפרד שכל דבר שנשרף מתפרד.. והנה אנו רואין בכל עניני פעולה ומעשה.. הוא יוצא ונמשך רק על ידי התעוררות.. וכל התעוררות הנה הוא בהבחנת תנועה.. וכל תנועה הנה הוא בבחינת העתקה שנעתק כח מכח והוא בבחינת פירוד וריבוי.. ומאירים לחוץ ונעשה מזה פעולה חדשה.. והרי נמצא שכל זה הנה הוא רק מתכונות הגבורות כי מכחו הוא כל התעוררות והתנועה ויציאת גילוי וכחו לחוץ אבל החסד אשר תכונתו הוא להתייחד הנה הוא נייח ושקט.. אמנם על ידי הגבורות לבדם הנה באשר שאין מעצור לרוחם.. אי אפשר ג"כ שיוציא מהם מציאויות מסודרים וכן אי אפשר להם להתקיים.. רק בשיתוף אור החסד..

ג. קובץ ה' מ - 'המחשבה על דבר הממשיות של העולם, מחזקת את הדייקנות המעשית ומאמצת את יסוד הגבורה. ולהיפוך, הציור האידיאלי והחזיוני של המציאות, מחליש את האופי של הגבורה, ומכניס את התוכן המעשי בתוך החזיון הרעיוני. המינות נכשלה באבן טועים של ממשיות העולם החמרי בצורה גסה של פירוד מאחדות השלטון האלוקי, והגביהה עצמה מתוך התוכן המעשי והממשי, ברצותה לעלות לעליוניות האידיאליות, ונכשלה בזה שגברה החמירות המופרדה בציור, ושעבדה את התוכן הרעיוני אליה, והרי היא משסה את אוצר כל כלי חמדה, בהתחילה בחיבורא וסיימה בפירודא.. אורח התורה אינו עסוק בנטילת הממשיות של העולם, כי אם באחדות. השליטה והגבורה האלוקית ניכרת בבליטה ובהירות, והתוכן המעשי מתדייק מאד. ואם יבאו עולמים שהכל יתעלה, אז יתעלה כל תוכן הגבורה כמו שהוא ניכר בבריאה הממשיית המוגלמת ביתרון מעלה, שהיא עצמה תאיר באור החסד הגדול, שההבהקה האידיאלית שרויה בה. ולאוצר חיים זה עיני כל תלויות, והוא בא דוקא לפי רוב המעשה, ונתנה תורה לישראל מפני שהם עזין, מימינו אש דת למו, דתותיהן של אלו אש.

ד. אוה"ק ג' מוסר הקודש כב - 'מהו הטבע, אחיזת הסבות במסובבים, האופנים של אלו האחיזות שונים הם, בתכניות רבות הן עומדות ומסודרות, שוטפות והולכות. ודאי החופש העליון כביר ונעלם, רם ונשא הוא, מתנשא מעל כל, והמון עולמים לאין תכלית אצורים ביכולת העליונה, במציאות היותר נבחרה, יותר פאורה, יותר חזקה ויותר אמיתית. ומהם הוזרח האור המציאותי הסיבתי, שהננו כולנו, בכל הויתנו, הרוחנית, והחמרית, הפרטית והכללית, האישית והעולמית, אחוזים ומעורים בו. קדורים הם מקטיני הטבע ומצמצמיו, בגבולים קצרים ומצרים דחוקים. מבית עבדים הננו מוצאים, לחרות עולם נגאלנו, זיכר אותנו כור הברזל אשר במצרים, להכין גאולה לעולם כולו בגאולתנו. והטבע התעלה בעליונו, זרח עליו הוד נשמת הנס. והנס, והחק, והתורה, והמדע, המוסר והזהר הרוחני, הצדקה והמשרים, הדבקות האלוקית, וסדרי הקדושה כולם הם הם גילויי הטבע היותר חטיביים. והטבע, בעומק רומו, במקור חיות היותו, פועל בכל, חותם אלוקי עולם בכל נוצר, בכל יש, והוה, בכל עולם ובכללות עולמים. ועומק היראה, משטר האהבה, רוממות הקדושה, ואורח החיים הזורע צדקות ועז, הוא מכונן תהלוכות לחקות עולמים, את חקותי תשמרו. והנס והטבע מתאחדים. מימינו אש דת למו.

ה. ישראל ותחיתו יב - 'לא נעזבה היא הטבעיות במהלכה, לא אלמנה היא ההיסטוריה הסבוכה במסבותיה, בתוכה חי גואל חזק, צור ישראל וגואלו.. לא עשתה הנבואה שום נס כי אם כשקשרנו לאיזו טבעת טבעית, אפילו קלושה וקטנה. חשבו בזה חושבים סימבולנים מחשבות, שכצללים נהלכו, והאמת המסרתית תביע אמריה.. רכוס מהודק דרוש תמיד להיות מעולם העליון, מהופעת השליטה הנשמיתית, אל העולם התחתיתי המוגבל ומצומצם בטבעיותו, גם שם גם פה המהלכים קבועים ומסודרים, בחכמה, בחפש, במלא קדש, והכל הולך הלוך ואור. כפי ההפריה של זיו ההכרה של חכמת ישראל העליונה.. ככה תזרח הדעת להכיר את המגמה של כל המון המסבות וללכת עם כולן ולברך את

שם ד' המאיר ומחיה, מסדר ומטיב את כל.. השם המשולב של הויה ואדנות מאיר ומופיע ביקר תפארתו בכל אורותיו.. ובלב ישראל חרותה אש דת, מטרת עולמים לכל תנועת החיים.. ומבעד כל מפלשי העננים אור הקדש יחדור.. הכל לפי רוב המעשה ולפי הרחבת ההקשבה, לפי הגדלת התורה ולפי הפצת המעינות אשר לתהומות הרוחניות, לפי השלטת הגאון של חכמת ישראל המנוחלת הדוברת רק אמת בשם ד' על כל מחשבות אדם אשר המה הבל..

ו קובץ ג' שה - 'רואים אנו שורש התורה כולה, לדעותיה, מעשיה, נטיותיה, השקפותיה, וכל תוצאותיה כולה, בדם הישראלי, חתום בבשר קודש אות ברית קודש. ממעין הבשר מתנשא הרוח המלא נגהות, הנטיה המוגלמת וההרגשה המתעדנת נפגשות, והן עולות עד מרומי ההשכלה. הנטיה הציבורית אשר לאומה, מטביעה את הצביון של החיים הרוחניים, וכל האופי של המשטר התורי, על הכלל כולו.. והיחש הרוחני המלא רזים שיש לעולם עם האדם בכלל ועם האופי הישראלי בפרט, כולו ארוג ומשוזר בחיי הכמיסה אשר לתורה. מימינו אשדת למו. הטבע הישראלי יעור משנתו, וכגבור מתרונן מיין יראה את הוד גבורתו. וישראל ישוב בארצו אל אלוקיו ואל תורתו, בכל חשק צמאון החיים אשר יתגבר וילך אצלו - אשר היה מעוזק בעזקאים רבים מבלי תת מקום התרחבות בכל משך הגולה הארוך - יצא להתפשט ברב חיל, בכח ענקים ובגאון פנימי מבורר יזריח את ארחות החיים על פני כל התנועה הכוללת אשר לתקומת הלאום על אדמתו.